

Imaginació sobre patins

Jaume Pons crea els muntatges de l'equip de 'show conjunts' del CP Sant Celoni, que dissabte va guanyar l'estatal

Jaume Pons dirigeix el grup de noies petites a Sant Celoni, en un dels entrenaments previs al campionat d'Espanya d'aquest cap de setmana

Sant Celoni

Ramon Solé

Tres campionats d'Europa, diversos campionats d'Espanya i de Catalunya, i un campionat del món. Aquest és l'espectacular palmarès de l'equip de show conjunts del Club Patí Sant Celoni. L'últim èxit, la consecució d'un nou campionat d'Espanya, aquest dissabte a Alcoi. Darrere de tots aquests muntatges, del disseny de les coreografies, la tria de les músiques i la selecció de

vestuaris, hi ha una persona: l'entrenador de patinatge i coreògraf barceloní Jaume Pons.

Pons, de 34 anys, està vinculat al CP Sant Celoni des de 1999, i va ser una aposta personal de Carme Masferrer, presidenta de la secció de patinatge artístic del club. La modalitat de *show conjunts*, una barreja de dansa, teatre musical i patinatge és idònia perquè aquest entrenador aboqui la seva experiència com a patinador i ballarí (va treballar a la companyia

d'Esther Sabaté). "La coreografia sobre patins té l'objectiu d'entretenir el públic i explicar una història o transmetre un missatge més o menys subliminal", explica. Un missatge que, en els muntatges que crea Pons, sempre té una gran càrrega de positivitat. L'últim, *Electro-geograma* és un clam contra la contaminació. "El títol remet a la paraula *electrocardiograma*, que és el que em suggereix la música perquè té un *bip* de fons molt semblant al de l'*electro*, però en

aquest cas aplicat al cor de la Terra. És una observació del que pot arribar a passar si no frenem el ritme de contaminació", explica. De moment, l'últim muntatge *d'autor* de Jaume Pons ha donat al CP Sant Celoni el campionat de Barcelona, el català i l'estatal.

Pons no té un mètode preestablert per crear una coreografia. "Tens clar el producte final, però pel camí has de buscar moltes peces. De vegades començo amb la idea, de vegades m'inspira una música, no ho sé. Al

principi faig una mica de taller tot sol, busco material per incloure a la coreografia: girs del patí, moviments, etc. Però tinc la ment oberta: de vegades passa que algú s'equivoca i d'aquell error sorgeix una idea molt important", diu.

Un cop creada la coreografia, Pons la proposa a l'equip, que habitualment l'accepta sense problemes, i més tenint en compte el palmarès dels muntatges del coreògraf. "Se'n refien bastant", assegura.

COMPETÈNCIA CREIXENT

En els darrers anys, el domini del CP Sant Celoni en l'àmbit estatal i europeu ha estat aclaparador. Però de mica en mica l'afició pels *show conjunts* es va estenent i d'altres clubs es van fent forts; és el cas del Blanes i el Llagostera, per exemple. "A Espanya és on hi ha la lluita pel lideratge. A Itàlia hi ha alguna cosa bona i, arran del mundial de l'any passat, han aparegut equips a l'Argentina i el Brasil", explica l'entrenador.

Pel que fa a l'acceptació d'aquest esport a Sant Celoni, Jaume Pons diu que el nombre de practicants s'ha mantingut estable en els darrers anys. "Amb tot, sembla que, des de fa cinc anys, la canalla s'interessa més a aprendre seriosament, no s'ho prenen com un *hobby*", apunta.

Amb tot, el que és cert és que, de moment, el *show conjunts* encara és una especialitat minoritària a tot arreu. "No serem olímpics, però surten coses maques", diu.

EL BLOC

TENIA TEMPS

Ramon Solé

VERD

Per proximitat, perquè té menys recursos i perquè va aparèixer després, la Mitja de Montornès sembla condemnada a ser vista com la germana petita de la de Granollers. La comparació és inevitable perquè, a més, la cursa de Montornès tendeix a reproduir a escala petita tots els elements de la de Granollers, incloent-hi els complements com la cursa de cinc quilòmetres i la minimarató. A propòsit d'això, recentment m'han arribat opinions que apunten a una manca d'originalitat dels organitzadors de la Mitja de Montornès, i jo no hi estic gens d'acord.

La creació d'una cursa infantil i d'una altra de curta per fomentar la participació dels qui no gosen córrer 21 quilòmetres són evolucions naturals en la vida d'una prova com la que ens ocupa.

És normal que, amb més antiguitat, Granollers arribés abans que Montornès al punt en què era necessari crear aquestes curses paralel·les. I si tenen tant d'èxit, per què no se n'ha de beneficiar, Montornès? O és que algú es pensa que les minimaratons es van inventar a Granollers? Els responsables de la Mitja de Montornès tenen un mèrit extraordinari, perquè el ressò mediàtic de la cursa (que és, en definitiva, el que atrau els patrocinadors) no és, ni de bon tros, el de la seva parenta comarcal i, tot i així, cada any és un èxit d'organització i participació.

GROC

En Pol Espargaró té problemes per tenir en propietat el domini www.polespargarro.com. Es veu que

hi ha una persona que el va comprar i les negociacions per vendre'l a l'empresa que gestiona la imatge del pilot no avancen. El propietari demana més del que l'altra part està disposada a pagar; veurem com s'acaba tot plegat. El germà gran, l'Aleix, també va haver de comprar el domini amb el seu nom a una altra persona, però amb aquell de seguida es van posar d'acord. Quines coses passen...

CARBASSA

L'empat del Fraikin a casa davant el Naturhouse no és una bona notícia. Però, si tenim en compte que els dos porters titulars estaven lesionats i que un jugador clau com Pérez Canca també, i que els visitants van estar a punt d'endur-se el partit, encara cal considerar un semi èxit el resultat de dissabte.